

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị phần biên khảo tổng quát về **Lịch Sử Biên Hoà (1558-1975)** từ phần **1** đến **33** của đồng hương **Nguyễn Văn Đáng**, được khởi đăng trên diễn đàn. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời quý vị.

Trân trọng.

LỊCH SỬ BIÊN-HOÀ
(1558-1975)
PHẦN 29

Kho Long-Bình tiếp Quân Đội Hoa-Kỳ đầu tiên

Sau ngày đảo chánh 01 tháng 11 năm 1963, các tướng lãnh đang tranh nhau quyền lực, lợi dụng cơ hội tình hình chính trị miền Nam không ổn định này, Cộng-Sản Bắc-Việt, thể hiện rõ ràng sự xâm lăng miền Nam Việt-Nam, bắt đầu cho tu bổ Đường Mòn Trường-Sơn. Con đường ven biên giới Lào, Cambogia, Việt-Nam đã có từ thời Quang-Trung Nguyễn Huệ (1788-1792) xua quân vào Nam đánh chúa Nguyễn Phúc Ánh cho đến đời Việt-Minh kháng Pháp, (1945-1954), nay Cộng-Sản Bắc-Việt tu bổ, nói rộng hơn để xe cơ giới di chuyển. Bắc- Việt đặt tên mới là Đường Mòn Hồ Chí Minh. Một con đường huyết mạch của Cộng-Sản, đưa quân đội, vũ khí, chiến cụ cơ giới xe tăng được Liên-Xô và Trung-Quốc viện trợ, tấn công xâm lăng miền Nam, Việt-Nam Cộng-Hòa.

Tỉnh Long-Khánh, Biên-Hoà là tỉnh ở tuyến đầu của thủ đô Sài-Gòn. Thời Đệ I Cộng-Hòa, tổng thống Ngô Đình Diệm, trù bị cho chiến lược chống Cộng-Sản về sau, đã cho xây xa lộ Biên-Hoà từ Thị-Nghè (Sài-Gòn) xuyên qua Thủ-Đức (Gia-Định) đến miệt thôn quê xã Bình-Đa (Biên-Hoà) nơi có truyền thống cách mạng chống Pháp một thời. Bình-Đa thuộc xã Long-Bình-Tân, vùng hẻo lánh, hoang vu, người dân ở đây bị Cộng-Sản lợi dụng tâm lòng yêu nước truyền thống của anh hùng cách mạng kháng Pháp là Chí Sĩ Đoàn Văn Cự; vì vậy, sau ngày hoà bình 1954 phần đông cán bộ Cộng-Sản nằm vùng ở lại Biên-Hoà được dân che giấu và đùm bọc.

Song song chương trình xây xa lộ Biên-Hoà (1961), những công trình lớn được tiếp tục do hãng thầu RMK của Hoa-Kỳ thực hiện. Hàng loạt đất hoang vu chạy suốt từ ngã ba Quốc Lộ 1 và Quốc

Lộ 15 (ngã ba Vũng-Tàu) của hai xã Bình-Đa và Long-Bình-Tân được khai hoang, xe ủi đất phá rừng phát quang đến tận Kẽ-Sặc (Hố-Nai).

Ở về xã Bình-Đa, một Khu Công-Nghiệp được xây lên với nhiều nhà máy, cơ sở sản xuất vật liệu, nhu yếu phẩm. Nơi xã Long-Bình-Tân xây lên một căn cứ quân sự, sau này gọi là Tổng Kho Long-Bình.

Căn cứ Long-Bình, một căn cứ quân sự trọng điểm lớn nhất của Hoa-Kỳ ở miền Nam Việt-Nam, nằm trong xã Long-Bình-Tân, cách chợ Biên-Hoà 10 km, và phi trường quân sự Biên-Hoà độ 7 km, cách Sài-Gòn 33 km, có đường giao thông thuận lợi, nối liền xa lộ Biên-Hoà với Quốc Lộ 1 đi các tỉnh miền Trung, và xa lộ Biên-Hoà đi Nam, về thủ đô Sài-Gòn và Phi-Cảng Quốc-Tế Tân-Sơn-Nhất, Quốc Lộ 15-Ngã Ba Vũng-Tàu ra vùng Biển Đông các tỉnh Phước-Tuy (Bà-Rịa), Vũng-Tàu.

Năm 1965, căn cứ Long-Bình chính thức hoạt động khi những sư đoàn bộ binh Hoa-Kỳ đầu tiên đổ bộ vào Việt-Nam, góp phần chiến đấu bên cạnh Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà.

Căn cứ Long-Bình là Trung-Tâm Bộ Chỉ-Huy Đệ-Nhất Tiếp-Vận Lục-Quân Hoa-Kỳ tại Việt-Nam (United State Army Việt Nam Headquarters 1st Logistics Command). Cũng có tên thường gọi là Tổng Kho Long-Bình, vì nơi đây kết hợp nhiều kho dự trữ: kho xăng, đạn dược, vũ khí quân nhu,... Nơi đây, cũng là một căn cứ rộng lớn với số quân lên đến 50 ngàn nam nữ quân nhân, có cơ sở hành chánh đặc quyền trong việc thuyên chuyển điều vận, phân bổ nhân sự mới nhập vào Việt-Nam hoặc hết hạng kỳ phục vụ về

nước, làm thủ tục thuyền chuyên nhân viên đi nhận nhiệm sở hoặc tù nhân tội nặng hình sự áp giải về nước xét xử.

Do nhờ sự rộng lớn, căn cứ này có quân số đông và cũng là nơi có nhà tù lớn giam giữ quân nhân phạm kỷ luật đông nhất của Quân Đội Hoa-Kỳ, quân nhân Hoa-Kỳ họ thường gọi là Long-Binh Jail (LBJ), cũng là tên của tổng thống Hoa Kỳ đương thời: Lyndon Baines Johnson. (LBJ) (1963-1969).

Quân nhân Hoa-Kỳ phục vụ tại Việt-Nam, hết hạn kỳ ở Việt-Nam, cũng được mua xe hơi (automobile) xe mô-tô (motorcycle) với giá rẻ, gửi về nhà do qua một tài khoản ưu đãi của đại diện môi giới Wall Street tại Sài-Gòn (Việt-Nam).

Để duy trì đời sống cho quân nhân Hoa-Kỳ tại Việt-Nam, số lượng quân nhân ngày càng tăng, năm 1967 có hàng triệu tấn hàng hoá chuyên đến Việt-Nam mỗi ngày, bổ đồng một quân nhân Hoa-Kỳ tại Việt-Nam mỗi ngày hưởng được đến 100 cân (100 LBS) hàng hoá. Thành ra, hàng hoá rất được dồi dào từ các cửa hàng nhu yếu phẩm Hoa-Kỳ (PX = Post Exchange), từ đó qua ngã các khu chợ trời, bày bán hoang hoá Mỹ tràn đầy trên chợ lớn nhỏ ở phố thị Biên-Hoà và lân cận, nói riêng và khắp nơi trên miền Nam, nói chung.

Tổng kho Long-Binh tổ chức đầy đủ các phương tiện hậu cần, người dân địa phương được tuyển chọn vào làm nhiều công việc phục vụ cho đời sống của 50 ngàn quân nhân, đủ nghề nghiệp như: lao công, thợ mộc, hồ xây dựng, thư ký, thủ kho, thủ quỹ, đầu bếp chính, phụ bếp, quản lý các quán nước (bar shop) thợ hớt tóc, thợ giặt ủi, người đứng bán hàng, tài xế, thông ngôn (trong đó có Cộng-Sản nằm vùng)...tạo nên một thời có nhiều công việc

làm, nhiều gia đình có kinh tế cao lên đời sống khá giả hơn, người có vốn biết làm ăn khéo, buôn bán trao đổi tiền đô, thì giàu hơn....

Trên các nẻo đường từ Long-Bình dẫn ra thành phố Biên-Hoà cứ vài trăm thước là có trạm rửa xe, là một cái chòi che nắng bằng vài tấm nylon, với chiếc máy bơm hơi con, vài thùng nước đá lạnh ướp bia, trưng tấm bảng sơ sài quét quét mấy chữ Car Wash (rửa xe). Mấy anh tài xế Mỹ và Việt lái xe tải, tấp vào uống bia ngồi bật ngựa, có mấy cô em phục vụ rái tai, phục vụ bia lạnh, như thế là các cô kiếm được đồng đô vô túi, mà lại ít vốn. Dân mình cứ phải phân bì "thật lính Mỹ là con vua trên đời, có lính quốc gia nào đánh giặc sung sướng hơn".

Phong trào (PX) làm ăn tốt đem lại nền kinh tế gia đình tốt hơn, nhiều công nhân viên chức tỉnh nhà, học được tiếng Anh cấp tốc, có người bỏ nghề đi tìm việc sở Mỹ, hay chạy hàng (PX), mua tất bán tất cả lấy đồng đô, có người ban ngày làm công chức tối chạy xe ôm chở Mỹ (GI) từ Long-Bình ra Biên-Hoà và ngược lại, kiếm thu vài chục đồng đô la. Có lúc cũng bị hoạ vì chở người bạn lính Mỹ về đến cổng Long-Bình, bạn mình không trả tiền (bị mấy em snack bar lột sạch), anh bạn Mỹ chỉ còn cách hốt đá sỏi bên đường mà ném đuổi: "đi.. đi... mau..", đêm đó kể như lỗ tiền xăng lại còn bị bà xả hạch hỏi tiền đi chợ sáng mai đâu !. Thật khổ, mấy em lại gây hoạ cho các anh lính nghèo này, phần đông là mấy anh lính nghèo, sáng đến căn cứ tối về với gia đình làm tài xế xe ôm.

Cách tổ chức đời sống cho lính Mỹ ở Long-Bình, cũng như các căn cứ khác trên miền Nam Việt-Nam, không khác đời sống ở chính quê hương họ: nhà hàng, quán rượu, các tiệm (shop) bán hàng thủ công lưu niệm, tiệm chụp hình, tiệm bán đồ sản xuất

bằng gỗ, tiệm hàng thủ công bằng da, bằng vàng, bằng bạc, buro điện, quầy đổi tiền, tiệm chữa răng, tiệm giặt đồ, tiệm làm sửa giày.... Có hồ bơi tiêu chuẩn thể vận hội, có trung tâm quần vợt, có sân golf, có thư viện, có nhiều rạp chiếu phim với rạp diễn ngoài trời. Mỗi năm có tài tử trứ danh hài thế giới và đoàn gồm nhiều tài tử nổi danh Hoa-Kỳ đến vào mỗi mùa Lễ Giáng-Sinh giúp vui các anh quân nhân xa nhà. Sau mỗi lần kết thúc buổi trình diễn, nơi màn chót danh hài Bob Hope cùng với các chiến binh dự khán đồng hát bài thánh ca "Silent Night " kết thúc chương trình trong lưu luyến chia tay. Có nhiều nhà hộp đêm (night club) ca diễn nhạc, dành riêng cho sĩ quan, hạ sĩ quan và binh sĩ. Có chi nhánh của nhà bank Chase Manhattan Bank. Ngoài ra, còn có chi nhánh của trường đại học Maryland (University of Maryland Extension Classes), để các sinh viên đi nghỉ vụ, có cơ hội tiếp tục học, ngoài những giờ làm việc hành chính hay hành quân, cho chương trình học đại học không bị gián đoạn.

(Tiếp theo phần 30)